

Univerza v Ljubljani
FILOZOFSKA
FAKULTETA

MLA NAČIN CITIRANJA

Oddelek za primerjalno književnost
in literarno teorijo

asist. dr. Anja Mrak

Kazalo

MLA način citiranja: uvod.....	2
Citiranje v besedilu: nekaj osnovnih napotkov	4
1. Osnovni način citiranja z navedbo avtorja in strani.....	5
2. Več del istega avtorja	5
3. Delo z več avtorji.....	6
4. Več avtorjev z enakim priimkom	6
5. Delo anonimnega avtorja.....	7
6. Citiranje posrednega vira	7
7. Izpuščanje oziroma dodajanje besed v citatu	8
8. Daljši citati.....	9
9. Primeri citatov, v katerih končno ločilo ni pika.....	10
Bibliografija: nekaj osnovnih napotkov	11
1. Knjige.....	12
2. Več del istega avtorja	12
3. Knjige z več avtorji.....	12
4. Prevodi.....	13
5. Knjiga v podatkovni bazi	13
6. Članek v zborniku	13
7. Članek v tiskani reviji	13
8. Članek v spletni reviji	14
9. Članek v podatkovni bazi.....	14
10. Spremna beseda, predgovor, uvodnik	15
11. Drugi spletni viri.....	15

MLA način citiranja

Uvod

Eno izmed temeljnih pravil strokovnega in znanstvenega pisanja je ustrezno citiranje, s čimer razmejimo lastno pisanje od idej, misli in ugotovitev drugih avtorjev.

Stroke uporabljajo različne načine citiranja (čikaški, APA, harvardski ...), na našem oddelku pa je najpogosteje v uporabi MLA način citiranja, ki ga uporablja tudi revija *Primerjalna književnost* (na zadnji strani vsake številke revije najdete osnovna navodila za citiranje).

Na kratko bi lahko dejali, da so za citiranje pomembna tri načela:

- Doslednost: dosledno morate citirati vse besedilo, povzetke in ideje, ki niso vaši.
- Preglednost: citiranje mora biti urejeno na način, da lahko vsak, ki bere za vami, najde naveden vir.
- Sistematičnost: vse je potrebno citirati na enak način.

Kaj je potrebno citirati? Osnovno pravilo citiranja je, da se citira vse, kar ni vaše avtorsko delo in kar vključuje tudi prevzemanje idej drugih avtorjev. Če avtorstva ne navedete, je to plagiat. Dobesedne navedke se citira z uporabo navednic, povzetke pa brez. Citirati seveda ni potrebno informacij, ki so del splošnega znanja, čeprav je koncept splošnega znanja mestoma težko določljiv. Na primer: podatek o koncu druge svetovne vojne je nedvomno splošno znanje in ga ni potrebno citirati. Na splošno velja, da če enako informacijo najdete v vsaj petih verodostojnih virih brez pripisa avtorstva, potem jo lahko upoštevate kot splošno znanje. Kot splošno znanje lahko upoštevate tudi podatke, za katere lahko z gotovostjo rečete, da bi jih večina vaših bralcev poznala. Če pa ste v dvomu, je vedno bolj zanesljiv način, da navedete vir, kjer ste našli dotično informacijo.

Uporabljen vir je potrebno ustrezno označiti tako v besedilu kot tudi v končni bibliografiji. V končni bibliografiji so navedeni zgolj viri, ki ste jih dejansko citirali ali povzemali v besedilu, ne pa viri, s katerimi ste si pomagali pri seznanitvi s področjem vašega pisanja.

Zakaj je v znanstvenoraziskovalnem delu pomembno navajati druga dela oziroma druge avtorje? S tem pokažemo, da poznamo področje, s katerim se ukvarjamo, in dela, ki so to tematiko že raziskovala, prav tako pa z navedbo virov podpremo naše ugotovitve, kar daje našemu pisanju kredibilnost. Z navedenimi idejami se lahko strinjamo ali pa jih z lastnimi ugotovitvami ovržemo. Pomembno je, da vse uporabljene citate ustrezno osmislimo z lastnim razmišljanjem. Nikoli ne smemo navajati zgolj zaradi navajanja samega.

Eno glavnih vodil citiranja je preglednost. To pomeni, da lahko vsakdo za vami najde vir, iz katerega ste črpali. Zato morate vedno poskrbeti, da so vsi navedki v besedilu nato zabeleženi tudi v bibliografiji na koncu vašega dela. Zelo pomembna je tudi doslednost; skozi celotno besedilo je potrebno vse citirati na enak način. Pri pisanju skupne diplomske ali magistrske naloge se morate še pred začetkom pisanja dogovoriti z obema mentorjema, kakšen način citiranja boste uporabljali.

Pri uporabi citatov je treba biti pozoren na kontekst oziroma na poznavanje celotnega dela. Če frazo iztrgamo iz konteksta, lahko pridobi drugačen, včasih tudi popolnoma nasproten pomen. Pomembno je tudi, da citatov ni preveč. Ne sme se zgoditi, da je v vašem pisanju več citatov kot izvirnega besedila. Pri povzemanju je treba preoblikovati izvorni citat z uporabo lastnega besedišča, ne pa zgolj spremeniti kakšno besedo.

Pri pisanju bodite pazljivi na izbor virov. Najbolj kredibilne so priznane domače in mednarodne revije, ki imajo sistem dvojnega recenziranja prispevkov, in znanstvene monografije, ki so na voljo v oddelčnih knjižnicah OHK, v NUKu in ostalih knjižnicah. Priporočam tudi digitalno knjižnico OHK (http://www.ff.uni-lj.si/OHK/Digitalna_knjiznica/E_casopisi_revije) in Mrežnik NUK (<https://mreznik.nuk.uni-lj.si/>).

Citiranje v besedilu

Nekaj osnovnih napotkov

- Knjige, zbirke, naslovi zbornikov itd. so navedeni v poševnem tisku: Edward W. Said: *Orientalizem*.
- Članki, eseji, kratke zgodbe in pesmi so navedeni v narekovajih: Edward W. Said: »Pogovor o orientalizmu«.
- Citati so v besedilu označeni z dvojnimi narekovaji »abcdef«, citati znotraj citatov pa z enojnimi ('abcdef').
- Dobesedni citati so umeščeni med navednice in s tem grafično ločeni od ostalega besedila, povzeto besedilo pa je brez navednic. V obeh primerih na koncu sledi oklepaj s podatki o viru.
- V oklepaju s podatki o viru navedemo avtorja in stran brez ločil (avtor stran), če imamo več del istega avtorja pa še skrajšan naslov (avtor, skrajšan naslov dela stran).
- Če je avtor že omenjen v tekočem besedilu, potem v oklepaju ne navedemo imena avtorja, ampak samo stran. Kjer so navedki zelo blizu skupaj, lahko prav tako izpustimo ime avtorja in navedemo samo stran, vendar mora biti iz besedila jasno razvidno, da gre za isto delo.
- Med številkami strani od–do je potrebno uporabiti stični pomišljaj (daljša črtica). Primer: (Novak 10–11). To velja tako pri citiranju v besedilu kot pri navajanju končne bibliografije.
- Če je končno ločilo citata pika, je ta postavljena za oklepaj in ne na konec citata. V primeru drugega končnega ločila (?, !) pa je ločilo ohranjeno na koncu citata, oklepaju pa sledi pika.
- Če je citat daljši od štirih vrstic, je izločen iz besedila v samostojen odstavek brez narekovajev; citat je zamaknjen desno za 0,5 cm, nad in pod njim je prazna vrstica, velikost pisave je 10 (namesto 12). Do spremembe pride tudi v postavitvi ločil. Pri citiranju v besedilu je pika za oklepajem. Pri umaknjenem citatu pa je pika na koncu besedila in nato sledi oklepaj.

Citiranje v besedilu

Primeri

1. Osnovni način citiranja z navedbo avtorja in strani

- Navedba avtorja v oklepaju.

V okviru figurativnega racionalizma je metafora »sredstvo za oblikovanje pojmovne strukture, organizacijo naših spominov, oblikovanje naših izkustev in interpretacijo naših čutov. Metafore so pojmovna očala, skozi katera gledamo na svet« (Kante 20).

(avtor stran)

- Navedba avtorja v besedilu.

Edward W. Said navaja, da je orientalizem »politična vizija resničnosti, katere struktura je promovirala razliko med znanim (Evropo, Zahodom, 'nami') in tujim (Orientom, Vzhodom, 'njimi')« (62).

(stran)

- Navedba vira, ki nima označenih strani, ima pa navedenega avtorja (na primer članek v spletni reviji).

Lourdes si želi izbrisati Kubo iz svoje zavesti: »Kuba je prisotna zgolj kot odsotnost, zavestno izbrana odsotnost in zato povsem sprejemljiva« (Vasques ni str.).

(avtor ni str.)

2. Več del istega avtorja

- Če navajamo več del istega avtorja, je treba dodati skrajšan naslov dela, na katero se citat nanaša.

Neofantastika je v realistično podlago vpeta že od prve vrstice dalje: »124 je bila sovražna. Polna otrokovega strupa. Ženske v hiši so to vedele in otroci tudi« (Morrison, *Ljubljena* 9).

Avtorica v zvezi s tem navede pomenljivo misel: »Bila je prava odločitev, toda do nje ni imela pravice« (Morrison, »Vse knjige« 77).

(avtor, skrajšan naslov stran)

Citiranje v besedilu

Primeri

3. Delo z več avtorji:

- Če ima delo do tri avtorje, navedemo vse tri.

V romanu lahko odkrivamo parodijo sodobne podobe popkulture, ki na eni strani postulira »močno, heteroseksualno in odkrito zapeljivo femininost« in na drugi »seksualizirane majhne deklice, ki predstavljajo infantilizirano femininost« (Wykes in Gunter 46).

(avtor1, avtor2 in avtor3 stran)

- Če ima delo več kot tri avtorje, se navede samo prvega in doda okrajšavo et al.

Josip Kostanjevec je z novelami, povestmi in romani sodeloval pri različnih časopisih. Nekaj časa je bil urednik *Zabavne knjižnice* pri Slovenski matici. Na začetku piše pod vplivom naturalistične šole, proti koncu njegovega ustvarjanja pa dobijo njegova dela didaktično noto (Dolinar et al. 216).

(avtor1 et al. stran)

4. Več avtorjev z enakim priimkom:

- Kadar v besedilu navajamo več avtorjev z enakim priimkom, za razločitev uporabimo prvo črko imena.

To ustreza Hartovi ugotovitvi, da so se zgodnja teoretična dela osredotočala na tehniko, poznejša pa na načine, s katerimi magični realizem evocira družbene prakse in ideologije (S. Hart 5).

(prva črka imena. priimek stran)

Citiranje v besedilu

Primeri

5. Delo anonimnega avtorja

- Če avtor besedila ni znan, v oklepaju navedemo zgolj naslov dela, iz katerega smo citirali, in stran, če le-ta obstaja. Če citiramo podatke iz slovarjev ali leksikonov, v oklepaju zapišemo geslo in številko strani.

Kot je navedeno v leksikonu *Literatura*, je reizem »smer in slog v sl. avantgardni literaturi, zlasti v pripovedništvu« (»reizem« 362).

(»geslo« stran)

V končni bibliografiji je zgoraj navedeni citat zapisan na sledeč način:

»reizem«. *Literatura: leksikon*. Janko Kos et al. Ljubljana: Cankarjeva založba, 2009.

6. Citiranje posrednega vira:

- Pri citiranju iz posrednega vira (kar načeloma ni priporočljivo) je treba navesti avtorja, iz čigar dela posredno navajamo. V tem primeru v oklepaj dodamo besedo 'v'.

Kot pravi Smith, »literarna dela v tem smislu funkcionirajo tako, da generirajo in ohranjajo (ter včasih prekinjajo) kulturno tradicijo« (v Page 64).

(v avtor posrednega vira stran)

- Če izvirnega avtorja ne omenimo že v tekočem besedilu, v oklepaju zapišemo tako avtorja citata kot avtorja dela, iz katerega smo posredno citirali.

V skladu s tem bi lahko dejali, da »literarna dela v tem smislu funkcionirajo tako, da generirajo in ohranjajo (ter včasih prekinjajo) kulturno tradicijo« (Smith v Page 64).

(avtor izvirnega citata v avtor posrednega vira stran)

Citiranje v besedilu

Primeri

7. Izpuščanje oziroma dodajanje besed v citatu:

- Če v citat dodate besedo, ki je ni v izvornem besedilu, jo je potrebno umestiti v oglate oklepaje:

Stephen Slemon opaža, da »se ta dva različna pripovedna načina [naravno in nadnaravno] nikoli hierarhično ne razvrstita«, in nadaljuje, »da pripovedni jezik magičnega realizma v ospredje postavlja dva nasprotujoča si diskurza, pri čemer nobenemu izmed njiju ne uspe, da bi si podredil ali obvladal drugega« (410).

- Če določeno besedo ali del stavka v dobessednem navedku izpustite, je to prav tako potrebno označiti z oglatimi oklepaji s tropičjem.

Toda tudi ta sodba utegne biti presplošna in preuranjena; kot navaja Virk, avtoreferencialnost »ne sme biti ovira za določitev njihove postmodernističnosti, saj so takšna [...] številna literarna dela, ki jih po navadi umeščamo v postmodernizem« (141).

Citiranje v besedilu

Primeri

8. Daljši citati

- Če je citat daljši od štirih vrstic, je izločen iz besedila v samostojen odstavek brez narekovajev; citat je zamaknjen desno za 0,5 cm, nad in pod njim je prazna vrstica, velikost pisave je 10 (namesto 12). Do spremembe pride tudi v postavitvi ločil. Umaknjeni citati se zaključijo s končnim ločilom, ki mu sledi oklepaj z navedbo vira.

Kolonializem je svetovni fenomen, kar pa nikakor ne pomeni, da ga je mogoče zajeti v enotnem smislu, saj gre v tem primeru za diverzificirane procese, mehanizme in zgodovine, ki so povzročili neenakomeren ekonomski razvoj in spremenili demografsko sliko sveta. Kolonializem je, zatrjuje Loomba, nedvomno »botroval rojstvu evropskega kapitalizma. Brez kolonialne širitve družbena tranzicija, ki je privedla v kapitalizem, v Evropi ne bi bila mogoča« (10), k čemer je moč dodati, da neokolonializem nadaljuje izkoriščanje držav »tretjega sveta« in s tem zagotavlja finančno rast zahodnih držav. Loomba opozarja, da

[n]e moremo prezreti pomembnosti formalne dekolonizacije na eni strani in dejstva, da so neenaka razmerja oblasti prenesena na sodobno nesorazmerje med državami »prvega« in »tretjega« sveta, na drugi strani. Nov globalni red ni odvisen od neposredne oblasti. Kljub temu pa dopušča ekonomsko, kulturno in – do določene stopnje – celo politično prevlado posamičnih držav nad drugimi. (13)

Navkljub formalni samostojnosti oziroma postkolonialnemu statusu določene države se njihova suverenost izgublja v primežu neokolonializma, ki z nadaljevanjem izkoriščanja in vpeljevanjem novih oblik odvisnosti izčrpava in zatira že tako oslabele formacije, še vedno obremenjene s kolonialno preteklostjo. Pri vzpostavljanju in ohranjanju nadvlade je imel ključno vlogo postkolonialni diskurz, ki ga je v znameniti študiji *Orientalizem* (1978) pionirsko obravnaval Edward W. Said.

Citiranje v besedilu

Primeri

9. Primeri citatov, v katerih končno ločilo ni pika

- Če je končno ločilo citata pika, je ta postavljena za oklepaj z navedbo vira. V primeru drugega končnega ločila (?, !) pa je ločilo ohranjeno na koncu citata, oklepaju pa sledi pika.

Božidar Kante pri preučevanju metafore trdi, da pravi »problem metafore ni toliko v tem, da odgovorimo na vprašanje: ‘Kaj je metafora?’, temveč bolj v tem, da odgovorimo na vprašanje: ‘Kaj je dobesedni pomen?’« (13).

Bibliografija

Nekaj osnovnih napotkov

- Bibliografija je urejena po abecednem vrstnem redu avtorjev.
- Posamezen vnos je oblikovan tako, da so vse vrstice razen prve malo zamaknjene (v Wordu uporabite funkcijo »viseče«).
- Kadar imate več del enega avtorja, uporabite priimek in ime samo pri prvem vnosu, pri vseh ostalih pa uporabite ---.
- V končni bibliografiji navedete zgolj vire, ki ste jih dejansko citrali ali povzemali v besedilu, ne pa tudi vire, s katerimi ste si pomagali pri seznanitvi s področjem vašega pisanja.

Bibliografija

Primeri

1. Knjige

Aldea, Eva. *Magical Realism and Deleuze: The Indiscernibility of Difference in Postcolonial Literature*. London: Continuum, 2011.

Priimek, ime. Naslov. Kraj: založba, letnica.

2. Več del istega avtorja

Virk, Tomo. *Primerjalna književnost na prelomu tisočletja: kritični pregled*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2007.

---. *Strah pred naivnostjo*. Ljubljana: LUD Literatura, 2000.

Priimek, ime. Naslov. Kraj: založba, letnica.

---. *Naslov. Kraj: založba, letnica.*

3. Knjige z več avtorji

- Prvi avtor je urejen po sistemu priimek, ime, naslednji avtorji pa po običajnem vrstnem redu. V primeru več kot treh avtorjev navedemo samo prvega in nato sledi et al.

Wykes, Maggie, in Barrie Gunter. *The Media and Body Image: If Looks Could Kill*. London: Sage, 2005.

Priimek1, ime1, in ime2 priimek2. Naslov. Kraj: založba, letnica.

Dolar, Ksenija, et. al. *Slovenska književnost*. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1996.

Priimek1, ime1, et al. Naslov. Kraj: založba, letnica.

Bibliografija

Primeri

4. Prevodi

- Pri prevedenih delih za naslovom navedemo tudi prevajalca.

Yuval-Davis, Nira. *Spol in nacija*. Prev. Polona Petek. Ljubljana: Sophia, 2009.

Priimek, ime. Naslov. Prev. Ime priimek. Kraj: založba, letnica.

5. Knjiga v podatkovni bazi

- Na koncu navedete tudi datum dostopa do elektronskega vira.

García Landa, José Angel in John Pier. *Theorizing Narrativity*. Berlin: De Gruyter, 2008.
EBSCOhost. Splet. 15. 2. 2016.

Priimek, ime. Naslov. Kraj: založba, letnica. Podatkovna baza. Splet. Datum.

6. Članek v zborniku

- Pri zbornikih se za naslovom navede tudi urednika, na koncu bibliografskega vnosa pa je obvezna navedba strani, ki jih članek obsega.

Slemon, Stephen. »Magic Realism as Postcolonial Discourse«. *Magical Realism*. Ur. Lois Parkinson Zamora in Wendy B. Faris. Durham: Duke University Press, 1995. 407–426.

Priimek, ime. »Naslov članka«. Naslov zbornika. Ur. ime in priimek urednika. Kraj: založba, letnica. Strani.

7. Članek v tiskani reviji

Virk, Tomo. »Postmodernistični roman in magični realizem I«. *Literatura* 9.70 (1997): 61–78.

Priimek, ime. »Naslov članka«. Naslov revije letnik.številka (letnica): strani.

Bibliografija

Primeri

8. Članek v spletni reviji

- Na koncu navedete tudi datum dostopa do elektronskega vira. Doi (identifikator digitalnega objekta) ni obvezen, vendar se ga vedno pogosteje dodaja. Večina spletnih revij sedaj že vsebuje ta podatek.

Rodgers, Michael. »A Theory of Genre Formation in the Twentieth Century«. *CLCWeb: Comparative Literature and Culture* 17.4 (2015). doi:10.7771/1481-4374.2769. Splet. 11. 7. 2018.

Priimek, ime. »Naslov članka«. Naslov revije letnik.številka (letnica): strani (če so navedene). doi. Splet. Datum.

9. Članek v podatkovni bazi

- Na koncu bibliografskega vnosa navedete podatkovno bazo in datum dostopa do elektronskega vira.

Mullins, Willard A. »On the Concept of Ideology in Political Science«. *The American Political Science Review* 66.2 (1972): 498–510. *JSTOR*. Splet. 8. 10. 2015.

Priimek, ime. »Naslov članka«. Naslov revije letnik.številka (letnica): strani (če so navedene). Podatkovna baza. Splet. Datum.

Bibliografija

Primeri

10. Spremna beseda, predgovor, uvodnik

- Za naslovom navedete vrsto besedila, npr. spremna beseda, predgovor, uvodnik.

Bogataj, Matej. »Enigma Hemingway – Očka in uporni sin hkrati«. Spremna beseda. *Velika reka z dvema srcema*. Ernest Hemingway. Prev. Janez Gradišnik in Miriam Drev. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2010. 197–217.

Priimek, ime. »Naslov«. Vrsta besedila. Naslov dela. Avtor. Kraj: založba, letnica. Strani.

- Če besedilo nima naslova, navedete zgolj vrsto besedila.

Virk, Tomo. Uvodna razlaga. *Sodobna slovenska krajša pripoved*. Ur. Tomo Virk. Ljubljana: DZS, 2006. 10–31.

Priimek, ime. Vrsta besedila. Naslov dela. Avtor oz. urednik. Kraj: založba, letnica. Strani.

11. Drugi spletni viri

- URL je potrebno dodati v primeru zahtevnejše identifikacije, sicer ni obvezen.

Lebbady, Hasna. »Towards a Transgressive Mode of Being: Gender, Postcoloniality and Orality«. Splet. 11. 7. 2018. <<http://www.postcolonialweb.org/poldiscourse/casablanca/lebbady2.html>>.

Priimek, ime. »Naslov vira oz. spletne strani«. Splet. Datum. URL.